

Audrey Carlan

Juli

Maand 7 van de *Calendar Girl*-serie

1

Blond haar. Blauwe ogen. Lang. Een godin. Jeetje, het universum nam gewoon een loopje met me. Ik bleef stokstijf staan en bekeek de vrouw met het uiterlijk van een fotomodel van top tot teen. Ze zag eruit als een mooiere versie van Rachel. En ik vond Rachel al zo oogverblindend. Het kon dus nog een graadje beter.

De vrouw stond naast een zwarte Porsche Boxster en maakte een uitermate nerveuze indruk. Haar vingers tikten met een zekere regelmaat tegen het bordje met mijn naam dat ze omhooghield. Toen ze niet bepaald onopvallend haar gewicht van de ene naar de andere torenhoge naaldhak verplaatste, leek ze alleen maar meer onverschrokken kracht uit te stralen. En dat in de hitte van Miami. Het was hier nota bene om te stikken, maar die vrouw zag eruit om door een ringetje te halen, alsof ze zo uit een rockvideo gestapt was. Een skinny jeans, zo strak dat ik elke mooie ronding van haar lijf kon zien. Een topje om van te kwijlen, met het opschrift HUG ME AND DIE dwars over haar grote tieten. Er hingen minstens tien kettingen om haar gladde slanke hals, allemaal van een andere lengte en met andere kralen. Ze had geweldig haar dat in een ingewikkelde combinatie van vlechten en losse lokken naar achteren viel in een kapsel dat echt iets voor een rockster was.

Nadat ik haar voor mijn gevoel wel minutenlang onderzoekend had aangekeken richtte ze de blik in die staalblauwe ogen op mij. Met een zucht gooidde ze het kartonnen bordje door het open raampje de auto in en slenterde naar me toe. Ze bekeek me even, van mijn loshangende zwarte haar via mijn zomerjurk naar de platte schoenen aan mijn grote voeten. ‘Dit kan dus echt niet.’ Ze schudde geërgerd haar hoofd. ‘Kom

op, tijd is geld,' voegde ze er over haar schouder aan toe. De kofferbak sprong open en ik gooide mijn koffer erin.

'Ik ben trouwens Mia.' Ik sta mijn hand naar haar uit.

Op hetzelfde moment zette ze een supercoole zonnebril op, draaide haar hoofd om en keek me over de glazen heen aan. 'Ik weet wie je bent. Ik heb je zelf uitgekozen,' zei ze met een zweem van weerszin. We stapten in. Ze startte de motor en gaf gas, zonder te wachten totdat ik mijn gordel had vastgemaakt. Ik schoot met een ruk naar voren en moest me schrap zetten tegen het gladde leren dashboard.

'Heb ik je soms iets misdaan of zo?' Ik maakte de gordel vast en keek naar haar profiel.

Haar adem ontsnapte in een lange, trage zucht. Ze schudde haar hoofd. 'Nee,' zei ze met een grom. 'Het spijt me. Anton heeft me kwaad gemaakt. Ik was net met iets bezig toen hij zei dat ik jou moest ophalen omdat hij zelf onze chauffeur nodig had. Zodat hij een paar groupies kon neuken achter in de Escalade.'

Ik kromp in elkaar. Geweldig, zo te horen was mijn nieuwe baas-voor-een-maand een ranzige lul. Niet wéér. 'Dat is balen.'

Ze draaide met een behendige beweging de snelweg op. 'Zullen we opnieuw beginnen?' Nu klonk ze eerlijk en verontschuldigend. 'Ik ben Heather Renee, persoonlijk assistente van Anton Santiago, de hotste hiphopper van het land.'

'O ja?' Wauw. Ik wist niet dat hij zo beroemd was. Ik luisterde niet zo vaak naar hiphop en hield meer van rock en alternatieve muziek.

Heather knikte. 'Ja, al zijn albums zijn tot nu toe platina geworden. Hij is de grote ster van de hiphop en geloof me, dat weet hij maar al te goed.' Ze lachte. 'Anton wil meteen met je kennismaken, maar niet in die kleren.' Haar blik gleed over mijn effen groene zomerjurk. Die deed mijn ogen beter uitkomen en zorgde ervoor dat mijn haar er fantastisch uitzag. En in kleren die lekker zaten was het een stuk comfortabeler vliegen.

'Waarom niet?' Ik trok aan de zoom van de jurk en voelde me opeens erg opgelaten.

'Anton rekt op een oogverblindend model met alle rondingen op de juiste plaats.' Weer ging haar blik over mijn outfit. 'Die rondingen heb je zeker, maar die jurk is meer iets voor Sandra Bullock in een rol als

de girl next door. Je moet een van de outfits aantrekken die ik voor je heb gekocht. In het huis wacht een kast vol kleren op je. Draag die. Hij rekent erop dat je er dag en nacht lekker uitziet.'

Fronsend keek ik door het raampje van de Porsche, die inmiddels over Ocean Drive zoefde. De art-decogebouwen met uitzicht op de Atlantische Oceaan gleden voorbij.

'Dus dit is zeg maar een eiland?' vroeg ik. We waren eerder over een lange brug gereden.

Heather gebaarde met haar hand. 'Ja. Daar ligt Biscayne Bay en dat is de Atlantische Oceaan. Zoals je ziet zijn in veel van die bijzondere gebouwen hotels gevestigd. Dat is het Colony Hotel.' Ze wees naar een van de panden. 'En dan heb je ook nog lui die rijk genoeg zijn om hier te wonen.' Ze bewoog veelbetekenend haar wenkbrauwen op en neer. 'Zoals Anton.'

Toen de Porsche over de weg suisde en de wind door de open raampjes naar binnen blies en met mijn haar speelde, viel mij een veelvoud van kleuren op die ik niet vaak zag. In Las Vegas was alles bruin of aardekleurig en in Los Angeles zag je vooral stralend wit en veel ingetogen tinten die pasten bij het Californische sfeertje. Hier leken de kleuren van de gebouwen te spatten, in zonnig oranje, blauw en roze, afgewisseld met wit.

'Zie je die gebouwen?' Ze gebaarde snel met haar hand naar het Colony Hotel, het Boulevard Hotel en andere horeca. Ik knikte en strekte mijn nek uit, zodat ik over haar heen kon kijken. 'Die baden 's avonds in het neonlicht. Een beetje zoals in Vegas.'

Vegas. Mijn hart begon sneller te kloppen en trok daarna opeens pijnlijk samen. Ik moest Maddy en Ginelle bellen. God, wat zou Ginelle pissig zijn als ze hoorde wat er in Washington DC was gebeurd. Misschien kon ik het voor altijd voor me houden? Dat klonk aanlokkelijk. 'Wat gaaf. Ik kom oorspronkelijk uit Vegas, dus dat lijkt me wel een mooi gezicht.' Ik leunde achterover en genoot van het briesje. De spanning die ik had gevoeld in Washington en Boston, waar ik afscheid had moeten nemen van Rachel en Mason, vloeide langzaam uit me weg.

Ik tastte naar mijn telefoon en zette die aan. Er waren een paar berichten binnengekomen die ik snel doorlas. Rachel vroeg of ik wilde la-

ten weten dat ik veilig was aangekomen. Tai vroeg of de nieuwe klant wel een heer was of dat hij weer het vliegtuig moest pakken. En er was een berichtje van Ginelle. O shit. Foute boel.

Mijn maag voelde als een kuil ter grootte van de Grand Canyon, maar die leegte werd al snel gevuld met een hevige angst.

Aan: Mia Saunders

Van: Lekkere snol

Je bent aangerand? En je hebt in het ziekenhuis gelegen? Jezus, waarom hoor ik dat pas als de broer van Tai me een berichtje stuurt? Je bent er geweest, als je tenminste nog niet dood bent!

Ik zoog de lucht tussen mijn tanden door naar binnen en tikte een antwoord.

Aan: Lekkere snol

Van: Mia Saunders

Klein misverstand. Het stelde niks voor. Allemaal al geregeld. Maak je niet druk. Ik bel je later wel, als ik bij Latin Lov-ah zit.

Aan: Mia Saunders

Van: Lekkere snol

Latin Lov-ah? Krijg nou tietten. Dat is de grote ster van de hiphop, heet als een habanero!

Aan: Lekkere snol

Van: Mia Saunders

Ik heb begrepen dat het een beetje een lul is.

Aan: Mia Saunders

Van: Lekkere snol

Als hij maar een goede lul hééft, dan maakt het niet uit of hij er eentje is.

Aan: Lekkere snol
Van: Mia Saunders
Je bent niet goed snik.

Aan: Mia Saunders
Van: Lekkere snol
Ik wil best aan zijn maïskolf kluiven of aan zijn peper knabbelen.

Aan: Lekkere snol
Van: Mia Saunders
Hou op, gestoorde slet. Jezus, vergeleken bij jou lijkt ik wel een non.

Aan: Mia Saunders
Van: Lekkere snol
Welnee, als ik naar de hel ga kun jij me mooi een lift geven!

Ik schoot in de lach. ‘Werk?’ vroeg Heather met een gebaar naar mijn telefoon.

Ik drukte op een knopje en zette het toestel op mute voordat ik het in mijn tas liet glijden. ‘Sorry, dat was mijn beste vriendin die even wilde weten hoe het gaat.’ Met een zucht streek ik mijn haar over mijn schouder. De hitte werd me een beetje te veel. Ik boog me voorover en draaide de sleuven van de airco verder open, zodat de ijsskoude lucht over me heen stroomde. Dat was beter. Heather was blijkbaar niet bang dat ze voor de kat zijn viool de airco aan had, want ze reed gewoon met de raampjes open.

‘Zijn jullie dik met elkaar?’ Ze perste haar lippen open en reed een ondergrondse parkeergarage in.

Ik fronste mijn wenkbrauwen. Wat had ze niet begrepen aan ‘beste vriendin’? ‘Ja, heel dik. We kennen elkaar al ons hele leven.’

Ze snoof even en zette de auto stil. ‘Mazzelaar. Ik heb geen vrienden.’

Haar woorden verbaasden me. ‘Hoe bedoel je? Iedereen heeft vrienden.’

Heather schudde haar hoofd. ‘Ik niet. Vriendschappen onderhouden is veel te veel werk. Anton staat op nummer een. Zelfs als zijn assistente

moet ik altijd op mijn best zijn. Ik heb economie gestudeerd en hoop op een dag een echte artiestenmanager te kunnen worden. Je moet bereid zijn om keihard te werken als je je dromen wilt laten uitkomen.’

‘Ja, dat zal wel,’ zei ik schouderophalend. Ik stapte uit en liep achter haar aan toen ze met vlugge passen naar de lift liep, langs een rij bijzonder indrukwekkende dure auto’s.

‘Jeetje,’ mompelde ik binnensmonds, met een blik op een Mercedes, Range Rover, Escalade, BMW, Bentley, Ferrari en een paar andere Europese merken die ik vanaf hier niet goed kon zien. Wat ik wel goed kon zien – en wat me aan het beton genageld liet staan – waren de zes meest sexy motoren die ik ooit van mijn leven bij elkaar had zien staan.

Een BMW HP2 Sport, wit met blauwe velgen en een motor van 1170 cc. Ik deed het bijna in mijn broek van opwinding. Er stond ook een MV Agusta F4 1000, de enige motor ter wereld met radiale kleppen. Ik draaide me om en voelde mijn koffer uit mijn hand glippen toen ik naar het ontzettende lekkere zadel van de derde motor keek. Een Icon Sheen, gitzwart met glanzend chroom. Ik streelde hem zoals ik een minnaar zou aanraken en volgde met mijn vingertop de ronde lijnen en strakke randen. Dit was een motor van anderhalve ton. En hij was om van te kwijlen.

Ik had frisse lucht nodig! Ik hapte naar adem en hurkte neer, met mijn blik nog altijd op die schoonheid gericht. *Kom maar bij mij, lekker ding.* Ik zou hier in deze garage kunnen wonen, tussen de motoren van mijn dromen.

‘Eh, hallo? Aarde aan Mia? Waar ben jij in vredesnaam mee bezig?’

Heathers stem drong van veraf tot me door, maar ik gaf geen antwoord. Het geluid was als dat van een lastige mug die je keer op keer wegslaat maar die blijft terugkomen.

Ik stond langzaam op, vulde mijn longen met verkwikkende lucht en keek nog eens naar de rij motoren. Helemaal aan het einde stond een gepimpte KTM Super Duke in oranje en zwart. Waarschijnlijk de betaalbaarste van het stel en zeker een motor die ik me ooit hoopte te kunnen veroorloven. ‘Van wie zijn deze motoren?’ vroeg ik. Mijn stem was een octaaf gezakt uit puur ontzag voor deze verzameling seks op twee wielen.

‘Van Anton. Dit hele pand is van hem. Hier heeft hij zijn muziekstudio, dansclub, fitnessruimte en natuurlijk het penthouse, waar hij woont. De rest van zijn medewerkers hebben hier ook allemaal hun eigen appartement. Er is zelfs een loft, speciaal voor celebs die op bezoek komen of musici die meewerken aan zijn albums.’

‘Hij rijdt motor?’

Ze lachte. ‘Ben je een liefhebber?’

‘Dat kun je wel zeggen, ja,’ wist ik uit te brengen. Ik stond nog steeds te staren naar die rij door mensenhanden gemaakte perfectie.

‘Misschien neemt hij je een keer mee voor een ritje.’

Dat trok mijn aandacht. ‘Mee voor een ritje?’

Ze knikte en liet een glimlach zien waarmee je over de hele wereld een product had kunnen verkopen.

‘Dacht het niet. Ik laat me niet meenemen, schat. Ik rij zelf.’

Heather liet me een kwartiertje alleen, zodat ik me kon opfrissen voordat ze me aan Anton ging voorstellen. Ik sprong onder de douche en waste het stof van de reis van me af. Daarna bekeek ik de kleren die ze voor me had klaargelegd. Op het bed lagen een piepklein topje, erg korte hotpants en een stel laarzen met naaldhakken die tot vlak onder mijn knieën kwamen. Het broekje was zo kort dat een oplettende toeschouwer een groot deel van mijn billen kon zien. Shit. Ik draaide me om. Aan de voorkant piepte de voering van de zakken onder de pijpen uit. Het wijdvallende topje was leuk en had twee dunne lintjes bij wijze van schouderbandjes. Ik deed even mijn ogen dicht en sprak mezelf moed in.

Je kunt dit, Mia. Een maand geleden liep je nog als fotomodel in je bikini tussen Tai en het hele team. Deze kleren laten minder van je lichaam zien. Bovendien ben je hier niet om er netjes bij te lopen, je bent hier om het lekkere mokkel in een rockclip te spelen. Of nee, een hiphopclip.

Een gekerm ontsnapte me toen ik mijn haar in een paardenstaart bond. Het was hier zeker een graad of duizend, of misschien was mijn eigen temperatuur wel opgelopen tot koortsachtige waarden.

Ik ademde langzaam in door mijn neus en uit door mijn mond en liep toen naar de woonkamer. Heather zat te telefoneren. Ze wierp een

blik op mijn outfit, van mijn voeten naar mijn haar, en trok met een lelijke frons haar wenkbrauwen op toen ze mijn gezicht zag. Zonder de telefoon van haar oor te halen liep ze naar me toe, trok het elastiekje uit mijn paardenstaart en schudde mijn dikke haar los over mijn schouders. ‘Beter,’ fluisterde ze terwijl ze het verder uitschudde. Toen knipte ze met haar vingers en liep naar de deur.

‘Hé bitch, knipte je nu net met je vingers naar me?’ Van de ontspannen, vriendschappelijke sfeer die ik onderweg in de auto had gevoeld was niets over.

Heather had het fatsoen om beschaamd te kijken. ‘Sorry,’ fluisterde ze geluidloos. ‘Ja, Anton, ze is hier.’ De woorden klonken een beetje geërgerd. ‘We zien je wel in de dansstudio. Ja, over vijf minuten.’ Daarna vervolgde ze tegen mij: ‘Sorry, Mia, ik wilde niet onbeleefd zijn, maar hij werkt me nogal op de zenuwen. Hij heeft een niet al te best humeur vandaag. Blijkbaar kunnen de dansers met wie hij werkt er helemaal niks van, al stop je een heel mierennest in hun broek.’

Ik probeerde met haar mee te lachen, maar het lukte niet echt. De angst in mijn binnenste kaatste tegen mijn ribben en nestelde zich zwaar in mijn buik. Anton zou zeker niet blij zijn als hij ontdekte dat ik helemaal niet kon dansen. Gelukkig kon hij niet onder de afspraak uit: hij moest mijn honorarium betalen, of ik nu danste of niet. Ik had nooit beweerd dat ik kon dansen en het stond ook niet in mijn profiel.

We stapten in de lift die uitkwam in een ruimte waarvan de wanden helemaal uit glas bestonden. Er brandden geen gewone lampen, alleen flikkerende spots, en ik zag een paar lichamen kronkelen op de maat van een idioot luide beat. Een man in een korte joggingbroek en t-shirt gaf met handgeklap de maat aan en riep allerlei getallen naar de dansers die daaruit blijkbaar moesten opmaken waar ze hun voeten neerzetten. Die indruk kreeg ik althans.

Heather liep met me naar de rand van de dansvloer. Vanaf daar kon ik Anton Santiago voor het eerst goed bekijken. Mijn mond werd droog toen ik zijn slanke, gespierde lijf zag. De zaal om me heen leek te pulseren toen hij langzaam naar me toe liep. De beat benadrukte de bewegingen van zijn schouders en het wiegen van zijn heupen. Zijn lijf glansde door een laagje zweet, dat van zijn uitstekende sleutelbeenderen over

zijn vierkante borstspieren naar de onvoorstelbaar goed gevormde gespierde buik liep. Hij zag er niet alleen ongelooflijk getraind uit, dat hele lichaam leek ook nog eens ‘Hou me vast, raak me aan, druk je naakte lijf helemaal tegen me aan’ te schreeuwen.

Hij draaide zich met een ruk om, een beweging die door zijn back-updansers werd herhaald, en liet zich toen plat op de vloer zakken. Op de maat van de muziek drukte hij zich een paar keer op, eerst met beide en toen een keer met een hand. De spieren in zijn bovenarmen zwollen zichtbaar op. Hij deed nog een push-up, maar nu drukte hij ook zijn heupen naar voren, alsof hij met de vloer aan het neuken was. God nog aan toe, ik wilde heupwiegend naar hem toe lopen en op de vloer gaan liggen, zodat hij die beweging kon oefenen met een vrouw van vlees en bloed die het hier heel erg warm van kreeg. Want dat was zo. Ik had het bloedheet. Ik wuifde mezelf koelte toe terwijl ik keek naar dat draaiende, kronkelende lijf van hem. Hij schoot in een keer recht overeind en wiegde en stootte nogmaals met zijn heupen, op de maat van de meest sexy regels uit het nummer.

‘*Ride it, baby, ride...*’ Hij heupwiegde.

‘*With me, I’ll go all night...*’ Stootte.

‘*Let me do you right...*’ Heupwiegde.

‘*And ride it, baby, ride...*’ Stootte.

Hij sloot zijn grote hand rond zijn zaakje en duwde dat omhoog, waarbij hij tegelijkertijd zijn rug kromde. Hij zag eruit als een goudbruine god die net de meid van zijn dromen had genaaid en nu keek of zijn wapen klaar was voor een volgende aanval.

Opeens hield de muziek op. ‘Goed, jongens, dat was het voor vandaag. Anton, dat was prima,’ zei de man in de korte broek.

Anton zei geen woord, maar hief alleen met een nonchalant gebaar zijn kin. Twee meisjes zwermden om hem heen met water en een handdoek. ‘O, Anton, je was geweldig. Zo sexy.’

Hij bleef op een meter afstand van me staan en keek me onafgebroken aan. Mijn groene ogen keken in zijn groene ogen. Zijn blik vonkte, de mijne was ontzettend opgewonden. ‘Laat me alleen.’

‘Maar ik dacht dat we na de repetitie nog wat leuks gingen doen?’ De twee meiden bedelen om zijn aandacht.

Hij fronste zijn wenkbrauwen. ‘Anton valt niet in herhaling. *Vete al carajo.*’ Hij gaf met een gebaar van zijn hand aan dat ze konden vertrekken. Ik begreep niet wat hij zei, maar aan hun beteuterde gezichten te zien kon het niets goeds zijn. Later ontdekte ik dat het iets als ‘flikker op’ betekende.

‘*Lucita.*’ Hij likte langs zijn lippen, op zo’n manier zoals sommige mannen dat kunnen, zodat je van die heerlijke rillingen over je rug voelt lopen en je poesje heftig samentrekt. Ja, dat kon hij, mijn kutje laten samentrekken door zijn lippen te likken. ‘Goed, je bent er. Wat zullen we eens met jou gaan doen?’ Dat Puerto Ricaanse accent van hem deed heel erg rare dingen met al mijn zintuigen en zijn blik gleed opnieuw van top tot teen over me heen. Hij had net zo goed zijn hand kunnen uitsteken en over mijn huid kunnen strijken. Ik vóélde die blik gewoon.

Die groene ogen zagen wazig van ongebreidelde lust. We stonden daar recht tegenover elkaar en keken elkaar onafgebroken aan, verwickeld in een veldslag van blikken, zonder iets te zeggen. Neusvleugels trilden, ogen werden tot spleetjes geknepen, en ten slotte was ik degene die iets zei.

‘Je zou me iets te eten kunnen geven. Ik val om van de honger,’ zei ik.

Heather, die dichterbij stond dan ik had gedacht, snoof van het lachen en maakte daarmee een einde aan de spanning tussen mij en de Latin Lov-ah. Nu ik hem zo voor me zag staan snapte ik heel goed waaraan hij die bijnaam te danken had.

Met een ruk draaide hij zijn hoofd om en keek haar aan.

‘Sorry, Anton,’ zei ze. Ze wendde haar blik af, maar ze kon een lachje niet onderdrukken.

Anton stak zijn hand naar me uit. ‘Mia, ik ga je even lekker volstoppen.’ De manier waarop hij dat zei, deed me denken aan wel honderd andere ongepaste activiteiten die niets met eten te maken hadden.

Ik likte langs mijn lippen en sloeg met mijn handen op mijn dijen. ‘Ja, doe dat.’